

ка, посів, культивація, збирання та ін.) і тільки після завершення всього циклу – готова продукція.

В сільському господарстві на ефективність використання праці впливає також сезонний характер виробництва, обумовлений розбіжністю часу виробництва з робочим періодом. В зв'язку з сезонністю праці в сільському господарстві зростає значна потреба в робочій силі в період сівби, посадки сільськогосподарських культур і збирання врожаю.

В сільському господарстві неможлива вузька спеціалізація праці. Різноманіття видів робіт і короткі терміни їх виконання призводить до того, що багато робітників в сільському господарстві суміщають ряд трудових функцій.

Для оцінки ефективності сільськогосподарського виробництва застосовують систему взаємопов'язаних економічних показників, які характеризують ефективність використання основних елементів виробництва (землі, праці та засобів виробництва) і відображують інтенсивні умови господарювання, що сприяють підвищенню ефективності виробництва.

Важливими показниками, що характеризують ефективність сільськогосподарського виробництва, є валова, товарна і чиста продукція. До складу валової продукції включають вартість продуктів рослинництва, одержаних у результаті вирощування сільськогосподарських культур, вартість вирощування молодих багаторічних плодових насаджень, вартість продуктів тваринництва, одержаних внаслідок господарського використання тварин, вартість продукції вирощування худоби і птиці, а також зміну вартості незавершеного виробництва на кінець і початок року.

Висновки. Ефективність праці як соціально-економічна категорія, відображає відносини між людьми, що складаються в процесі виробництва і визначає здатність праці створювати певну кількість товарів (робіт, послуг) конкретної споживчої якості за одиницю часу.

Основними факторами, які суттєво впливають на продуктивність праці в сільському господарстві є організація виробництва, підвищення кваліфікації робітників, покращення сортів рослин і порід тварин (введення нових), підвищення рівня технічної оснащеності праці.

ОБЛІК І АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПІДПРИЄМСТВА

Гладка А.І. Студентка 5 курсу 1 групи, ОКР «Спеціаліст» - *

**Науковий керівник, к.е.н., ст. викладач - Дорошенко А.П.*

Із становленням системи бухгалтерського обліку в Україні відповідно до Закону «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» та національних П(С)БО у практику запроваджено ряд нових понять, зокрема необоротних активів, до складу яких входять основні засоби, інші необоротні матеріальні активи та нематеріальні активи.

Необхідною умовою здійснення господарської діяльності є забезпечення підприємства основними засобами. Водночас поінформованість про

наявність основних засобів та постійний контроль за їх ефективним використанням мають велике значення для управління виробничою діяльністю кожного підприємства.

Вчені-економісти завжди приділяли велику увагу дослідженню методики обліку та аналізу ефективності використання основних засобів. Зокрема ці питання висвітлені в працях Ф. Ф. Бутинця, Б. І. Валуєва, С. Ф. Голова, М. В. Кужельного, В. В. Собко. Незважаючи на значні досягнення і напрацювання, ціла низка питань залишилась невирішеною.

У МСФЗ 16 «Основні засоби» дається детальне уточнення, щодо визначення основних засобів. Майже аналогічне трактування дає П(С)БО 7 «Основні засоби».

Основні засоби – матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року (або операційного циклу, якщо він довший за рік).

Об'єкт основних засобів – закінчений пристрій з усіма пристосуваннями і приладдям до нього або окремих конструктивно відокремлений предмет, що призначений для виконання певних самостійних функцій, чи відокремлений комплекс конструктивно з'єднаних предметів одного або різного призначення, що мають для їх обслуговування загальні пристосування, приладдя, керування та єдиний фундамент, у наслідок чого кожен предмет може виконувати свої функції, а комплекс – певну роботу тільки в складі комплексу, а не самостійно. Якщо один об'єкт основних засобів складається з частин, які мають різний строк корисного використання (експлуатації), то кожна з цих частин може визнаватися в бухгалтерському обліку як окремих об'єкт основних засобів.

Група основних засобів – сукупність однотипних за технічними характеристиками, призначенням та умовами використання необоротних матеріальних активів. Основні засоби можна згрупувати за наступними ознаками: за галузевою ознакою; за функціональним призначенням; за використанням; за ознакою належності.

Для цілей бухгалтерського обліку основні засоби класифікуються за такими групами: земельні ділянки; капітальні витрати на поліпшення земель; будинки, споруди та передавальні пристрої; машини та обладнання; транспортні засоби; інструменти, прилади та інвентар; робоча і продуктивна худоба; багаторічні насадження; інші основні засоби.

Розрізняють наступні види вартості основних засобів: первісна; переоцінена; ліквідаційна; залишкова.

Облік основних засобів ведеться та рахунку 10 «Основні засоби», що призначений для узагальнення інформації про наявність та рух власних або отриманих на умовах фінансового лізингу об'єктів і орендованих цілісних майнових комплексів, які віднесені до складу основних засобів.

Наказом Міністерства статистики України №352 від 29.12.1995р. «Про затвердження типових форм первинного обліку» затверджено і введено в дію з 1.01.1996р. типові форми первинної облікової документації з обліку наявності на підприємстві і руху основних засобів.

Основним інформаційним джерелом для аналізу основних засобів виступає баланс підприємств, що містить інформацію про їх первісну вартість, залишкову вартість зносу, а також примітки до річної фінансової звітності, що дають характеристику надходження, вибуття та функціонального стану основних засобів в розрізі їх окремих груп. До показників, які характеризують ефективність використання основних засобів, належать: фондівдача, рентабельність основних засобів, сума прибутку на одну гривню основних засобів.

Найбільш загальним показником, який характеризує основні засоби є фондівдача. Відносним показником ефективності використання основних засобів є рентабельність. Абсолютним показником ефективності використання основних засобів є сума прибутку на одну гривню основних засобів.

Актуальним завданням та необхідною умовою вдосконалення управління основними засобами є даліше поліпшення нормативно-правового регулювання, що регламентує облік основних засобів.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Куліш Н.В., студентка ОКР «Магістр», спец. «Облік і аудит» *

**Науковий керівник – Дорогань Л.О., к.е.н., доцент*

У статті розкрито основні організаційні аспекти обліку основних засобів, принципи їх техніко-економічного старіння та дані рекомендації для покращення ведення обліку основних засобів на підприємствах.

Ключові слова: основні засоби, інвентарний об'єкт, амортизація.

I. Вступ. Основними завданнями визнаються матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, при передачі в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій; очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року (або операційного циклу якщо він більше одного року) [1, с. 313].

Об'єкт основних засобів визначається активом, якщо виконуються наступні вимоги:

- Існує імовірність того, що підприємство отримає в майбутньому економічні вигоди від його використання;
- Його вартість може бути достовірно визначена.

Якщо ці вимоги не виконуються, то об'єкт основних засобів не визначається активом і відображається у складі витрат звітного періоду [2, с. 313].

II. Постанова завдання. У статті досліджено теоретичні аспекти організації обліку і контролю наявності та руху основних засобів :

- Контроль за збереженням основних засобів;